22/03/2020

Μητροπολίτης Κισάμου: Τελικά.. ποιος έχει «τον τελευταίο λόγο»;

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κισάμου και Σελίνου

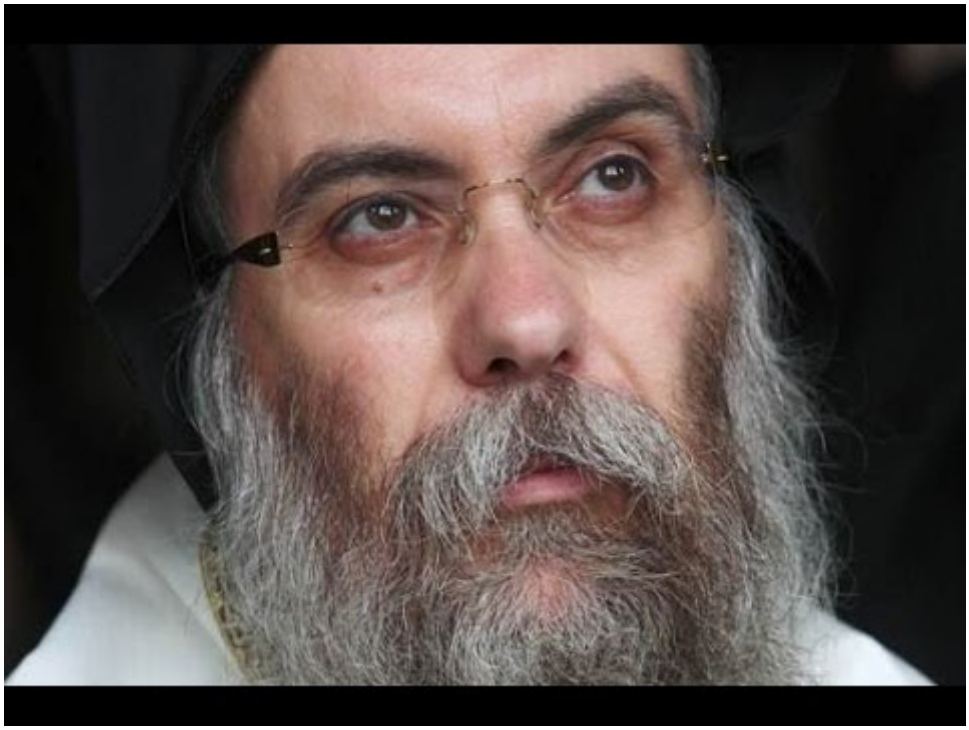

Του Μητροπολίτου Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλοχίου

«Την τελευταία λέξη δεν θα την έχει ο θάνατος» (Σωτήρης Τσιόδρας, Καθηγητής Λοιμωξιολόγιας , Εκπρόσωπος Υπουργείου Υγείας)

Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως σήμερα, λίγο μετά την Θεία Λειτουργία που, ως Ιερεύς, τελέσαμε εις το παρεκκλήσιο του Αγίου Οικουμενίου, παρεκκλήσιο του Επισκοπείου μας, των θυρών κεκλισμένων και άνευ πιστών με καταγραφή της Θείας Λειτουργίας δια το σύννομο του γεγονότος (που φτάσαμε αλήθεια)!, Κλεισμένος λοιπόν εις το ημέτερον «ταμιείον», νιώθω την ανάγκη, αφού πλέον η επικοινωνία έπαψε να είναι «πρόσωπο προς πρόσωπο» να κοινωνήσω με την αγάπη σας μέσω του άψυχου, αλλά πρακτικού αυτού τρόπου και μέσου. Εσωτερική ανάγκη- μοίρασμα σκέψεων και λογισμών, κοινών πιστεύω σε πολλούς.

Πρωτόγνωρα τα όσα βιώνομε στους καιρούς μας. Ποιος θα πίστευε, αλήθεια, λίγο καιρό πριν, όχι μόνο ότι θα ζούσαμε όλο αυτό τον ζόφο, την αβεβαιότητα, τον

φόβο και την ανασφάλεια των ημερών μας αλλά ότι θα φτάναμε στο σημείο να καταγγέλλεται Αρχιερέας, να συλλαμβάνεται (σύμφωνα με δημοσιεύματα) και να απολογείται στον εισαγγελέα επειδή έκανε τι; Τόλμησε να τελέσει την Θεία Λειτουργία και τους Χαιρετισμούς της Παναγίας μας; Δεν με βρίσκει σύμφωνο η συμπεριφορά του συνεπισκόπου μου, καθώς πολίτες αυτής της Χώρας και ζώντας υπό το κράτος μιας συντεταγμένης Πολίτες οφείλουμε όλοι να εφαρμόζουμε τον Νόμο. Δεν κρίνω, ποιος είμαι εγώ που θα κρίνω! Εξ΄ άλλου, όπως τόσο εύστοχα, είπε ο Παναγιώτατος Οικουμενικός μας Πατριάρχης κ.κ.Βαρθολομαίος στον πρόσφατο τόσο διδακτικό, ενισχυτικό και παρηγορητικό Του λόγο: «Δεν κινδυνεύει η πίστη, αλλά οι πιστοί, δεν κινδυνεύει ο Χριστός, αλλά οι Χριστιανοί».

Όμως… το βρίσκω τουλάχιστον υποκριτικό για μια κοινωνία, με αφορμή την συμπεριφορά αυτή, να αναζητεί.. «αποδιοπομπαίους τράγους» (αδόκιμος όρος ίσως). Μια κοινωνία που λίγο ενοχλείται με τους δεκάδες – χιλιάδες συμπολίτες μας οι οποίοι και αυτό όπως και το προηγούμενο Σαββατοκύριακο, προφανώς μη έχοντας συνειδητοποιήσει το μέγεθος του κακού που έρχεται, ξεχύθηκαν στους δρόμους, τις πλατείες και τις αγορές. Που κατά χιλιάδες συνωστίστηκαν στα λιμάνια για τα νησιά, που έκαναν ουρές στα διόδια για να πάνε…. που αλήθεια;; Στα αγαπημένα τους πρόσωπα! Φορείς ίσως οι ίδιοι του ιού, μεταφέροντας στα πρόσωπα που αγαπούν τι;; Αυτό που όλοι απευχόμαστε να συμβεί σε εμάς και τους οικείους μας! Εκεί λοιπόν κανένας δεν κατήγγειλε κανένα, κανένας δεν διαμαρτυρήθηκε, κανένας δεν εγκάλεσε κανέναν και κανένας Δημοτικός άρχοντας δεν εμπόδισε την διέλευση. Η Θεία Λειτουργία όμως που τέλεσε ένας Επίσκοπος, ο οποίος επαναλαμβάνουμε θα έπρεπε να λάβει τα υπό τον Νόμο προβλεπόμενα μέτρα, η Θεία Λειτουργία λοιπόν και οι Χαιρετισμοί της Παναγίας ξεσήκωσαν την μήνι όλων εκείνων που διέρρηξαν τα ιμάτια των κραυγάζοντας: «άρον-άρον σταύρωσον αυτόν»!

Αυτούς τους όντως αποκαλυπτικούς καιρούς όπου φανερώνεται η παντελής αδυναμία – ανεπάρκεια του ανθρώπου, μπροστά σε μια απειλή που έχει απλώσει τα πλοκάμια της σε όλο τον κόσμο, φαίνεται πως, εν πολλοίς, η κοινωνία απενοχοποποιώντας τον εαυτό της από το μέγεθος της δικής της ευθύνης σε ότι συμβαίνει γύρω μας και ανάμεσα μας και στην προσπάθεια της να απεγκλωβιστεί από τις ερινύες της, μοιάζει να αναζητεί άλλοθι. Εκτός και αν... υιοθετήσουμε αυτό που προσφάτως ακούσαμε ότι δηλ. «οι Χριστιανοί είναι η αιτία μετάδοσης του ιού»! Σύνεση λοιπόν, σοβαρότητα, μέτρο και σωφροσύνη χρειάζεται. Οι φωνασκίες, καταγγελτικές κραυγές, συκοφαντίες και καταδίκες, απ΄ όπου και αν προέρχονται, όχι μόνο βλάπτουν, αλλά διαταράσσουν την κοινωνική συνοχή, απαραίτητη όσο ποτέ στους δύσκολους αυτούς καιρούς μας.

Τι μέλλει γενέσθαι λοιπόν; Έχομε εμπιστοσύνη στον Πρωθυπουργό της Χώρας μας και την Κυβέρνηση. Εκείνοι, με τους ειδικούς και καταξιωμένους επιστήμονες της Πατρίδας μας, με κορυφαίο τον καθηγητή Λοιμωξιολογίας κ. Σωτήρη Τσιόδρα, ο οποίος επάξια κέρδισε τον σεβασμό και την εμπιστοσύνη του λαού μας όχι μόνο για την επιστημονική του επάρκεια αλλά και για το ήθος και την σοβαρότητα που η συμπεριφορά του διδάσκει, εκείνοι λοιπόν θα δώσουν τις ασφαλέστερες λύσεις. Λύσεις και οδηγίες που οφείλουμε όλοι να ακολουθήσουμε. Όχι μόνο για εμάς, αλλά και για όλους εκείνους που αγαπάμε και εξαρτώνται, περιμένουν από εμάς… Και είναι.. πολλοί!
Όμως.. μαζί με την επιστήμη και την ιατρική ο λαός μας, στην πλειονοψηφία του τουλάχιστον, σε αυτή την οδυνηρή δοκιμασία του αισθάνεται βαθιά την ανάγκη στήριξης από την πίστη του.

Βιώνει την αλήθεια ότι η ελπίδα θάλλει μέσα από τον πόνο. «Σταμάτησαν οι Θείες Λειτουργίες, έπαψα να κοινωνώ και νιώθω ότι αποσυνδέθηκα από το οξυγόνο», μου είπε προ ολίγων ημερών ένας συνομιλητής μου. Προσπάθησα να του εξηγήσω τον λόγο και την αιτία αυτού του μέτρου. Δεν είμαι σίγουρος ότι τον έπεισα. Κατανοούμε την αναγκαιότητα περιορισμού των συναθροίσεων, μέτρο που οδήγησε στο κλείσιμο των Εκκλησιών. Δεν αμφισβητούμε τα αγαθά κίνητρα και την προαίρεση της Κυβέρνησης. Όμως άλλο είναι η μη προσέλευση των πιστών για εκκλησιασμό και άλλο η απαγόρευση τέλεσης της Θείας Λειτουργίας. Απαγορεύτηκε, μάλιστα, και στις Ιερές Μονές. Μα στα Μοναστήρια μας τα πάντα είναι κοινά: Τα διακονήματα, η τράπεζα, η πνευματική συντυχία. Από την Θεία Λειτουργία στον Ναό θα κολλήσουν οι μοναχοί; Από την μετοχή τους δηλ. στο μυστήριο της ζωής; Βρήκαν καιρό κάποιοι, με το μέτρο αυτό, να στοχοποιήσουν όχι μόνον την Θεία Λειτουργία, αλλά κυρίως την Θεία Κοινωνία, την οποία και θεωρούν αιτία μετάδοσης του ιού! Ο Άρτος της Ζωής παρουσιάζεται από κάποιους… πηγή θανάτου! Μη γένοιτο!

Σε λίγες ημέρες θα κληθούμε να ζήσουμε την κορύφωση του Θείου Πάθους: Φρικτός Γολγοθάς, Σταύρωση, Ταφή, Ανάσταση! Αλειτούργητοι και ακοινώνητοι θα μείνουν ακόμα και οι «λειτουργοί του Υψίστου»; Ο Ιερέας μόνος του μέσα στον Ναό, με τον ψάλτη και τον νεωκόρο τελώντας την Θεία Λειτουργία, των θυρών κεκλισμένων, υπάρχει πιθανότητα-ενδεχόμενο να γίνει πηγή και αιτία διασποράς του ιού; Γνωρίζουμε ότι η αγάπη προϋποθέτει θυσία. Αυτή η θυσία όμως της μη συμμετοχής στο μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας νομίζω μας ξεπερνά, καθώς νικά η αγάπη προς τον Νυμφίο Χριστό. Κάνουμε έκκληση λοιπόν εις του ιθύνοντες ζητώντας τους όπως, μαζί με τα μέτρα προστασίας του σώματος και της υγείας που είναι δώρο Θεού, συμβάλλουν και εις την μη στέρηση εκείνων των δωρεών που

τρέφουν την ψυχή. Λειτουργώντας ο Ιερέας, μόνος του εις τον Ναό, χωρίς την παρουσία πιστών, και οι πιστοί θα αναπαύονται ότι τελείται η Θεία Λειτουργία και οι Ναοί, ιδιαίτερα της μεγάλες αυτές και πανίερες μέρες που εγγίζουν, θα συνεχίζουν να λιτανεύουν το μυστήριο της Χάρις του Θεού και οι Κληρικοί μας, λειτουργημένοι και ενδυναμωμένοι θα μεταφέρουν την χάρι και την ευλογία στον λαό του Θεού. Έτσι και το μυστήριο θα τελείται και ο λαός του Θεού θα αναπαύεται και θα διασφαλίζεται η μη διασπορά του ιού.

Ως κατακλείδα της εξομολόγησης αυτής και, με αφορμή τον λόγο του μεγάλου αυτού ανθρώπου και επιστήμονα λοιμωξιολόγου κ. Τσιόδρα, ότι: «..την τελευταία λέξη δεν θα την έχει ο θάνατος», με στεντόρεια τη φωνή και με όλη την δύναμη της ψυχής μας ομολογούμε και κηρύττουμε ότι τον πρώτο και τελευταίο λόγο στην ζωή τον έχει Εκείνος που είναι ο χορηγός και η πηγή της ζωής. «Του Κυρίου η γη και το πλήρωμα αυτής».

Μητροπολίτης Κισάμου και Σελίνου